

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, SPALIO – OCTOBER 4, 2016 • Vol. CVII Nr. 118 Kaina 1 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 10-03-2016

ŠIAME NUMERYJE:

San Francisco lietuviams rūpi vaikų ateitis – 4 psl.

Giedrius Stankevičius – žmogus, subūręs „Jievaro“ grupę – 6 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis nuolatinis, patikimas, mus rišantis.

Los Angeles praūžė jubiliejinės Lietuvių dienos.

„Facebook“ nuotr.

Viceministras M. Bekešius:

esate pavyzdys lietuvių bendruomenėms

Užsienio reikalų viceministras Mantvydas Bekešius, savaitgalį lankydamasis Lietuvių dienose Los Angeles, pabrėžė Lietuvai ypatingą diasporos vaidmenį, JAV lietuvių stiprią paramą kelyje į nepriklausomybę, vėliau – į narystę NATO.

„Esate puikus pavyzdys jaunoms

besikuriančioms lietuvių bendruomenėms kitose šalyse, kaip užsienyje gyvenantys lietuviai gali prisidėti prie Lietuvos vardo garsinimo, vykdyti aktyvią veiklą puoselėjant lietuvių gyvenamojoje šalyje ir įgyvendinti įvairius kultūros, švietimo ar labdarinius projektus. Lietuvai svarbu, kad užsienio lietuvių

organizacijos būtų stiprios, gebančios kelti mūsų valstybei svarbius politinius klausimus ir rasti naujų būdų, kaip panaudoti diasporos profesinę patirtį“, – sveikindamas šventės dalyvius ir svečius sakė viceministras.

M. Bekešius spalio 1–2 dienomis Los Angeles dalyvavo jubiliejinėse 30-osiose Los Angeles Lietuvių dienose.

Viceministras taip pat susitiko su Vakarų pakrantės lietuvių organizacijų atstovais. M. Bekešius ragino visus, turinčius balsavimo teisę, aktyviai dalyvauti 2016 m. spalio 9 d. vykiančiuose Lietuvos Respublikos Seimo rinkimuose, atkreipė dėmesį, kad Lietuvos generaliniame konsulate Los Angeles jau vyksta išankstinis balsavimas.

Los Angeles yra JAV vakaruose lietuvių gausiausiai gyvenamas miestas, o lietuvių bendruomenė – antra JAV (po Čikagos) pagal narių skaičių. Los Angeles Lietuvių dienos vyko jubiliejinį – trisdešimtąjį – kartą. Programoje dalyvavo atlikėjai iš JAV, Kanados, Jungtinės Karalystės ir Lietuvos.

Po Lietuvių dienų viceministras pagerbė Los Angeles Kalvarijų kapinėse palaidoto Nepriklausomybės akto signataro prof. Mykolo Biržiškos atminimą, susitiko su kito Nepriklausomybės akto signataro Jono Vailokaičio dukterimi Ramute Vailokaityte-Backer.

Baigdamas vizitą Los Angeles, M. Bekešius aptarė bendrus projektus su žymiu litvaku, meno ir švietimo mecenatu Eli Broadu, susitiko su lietuviško verslo atstovais.

URM info

Zita Sodeikienė. „Berlyno siena“. Čikaga, 1983.

Lietuvos dailės muziejaus (Vilnius) nuosavybė

Vokietija šventė susivienijimo metines

Užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius pasveikino Vokietijos užsienio reikalų ministrą Frank-Walter Steinmeier šalies Susivienijimo dienos proga ir pareiškė padėką Vokietijai už jos paramą Lietuvos euroatlantinei integracijai.

„Šiais metais Lietuva mini 25-ąsias diplomatinį santykių su Vokietija atkūrimo metines. Per tuos metus Vokietija tapo svarbia Lietuvos politine, ekonomine partnere, plėtojami glaudūs kultūriniai ryšiai“, – rašoma L. Linkevičiaus laiške. Anot ministro, labai svarbus Vokietijos indėlis

užtikrinant regiono ir Baltijos valstybių saugumą. L. Linkevičius laiške padėkojo Vokietijai už jos indėlį dalyvaujant NATO oro policijos misijoje Baltijos valstybėse ir sprendimą imtis lyderės vaidmens formuojant daugianacionalines pajėgas Lietuvoje.

Vokietijos Susivienijimo dieną prisimenamas Vakarų Vokietijos ir Rytų Vokietijos susivienijimas 1990 metų spalio 3 dieną.

ELTA

Pokalbį su žurnalistu Leonu Stepanausku apie gyvenimą anapus sienos skaitykite 8 psl.

Žmogaus žvilgsnis – langelis, pro kurį matyti mintys, susikaupusios galvoje – Victor Hugouskaitė

D. Grybauskaitė:

Peres palikimas Lietuvai – geri ir stiprūs santykiai su Izraeliu

Prezidentė Dalia Grybauskaitė, dalyvavusi iškilmingose buvusio Izraelio prezidento ir Nobelio taikos premijos laureato Shimon Peres laidotuose Jeruzalėje, Prezidento atminimui pagerbti, pagal žydų tautos paprotį, atvežė Lietuvos žemės akmenuką.

Liveno iškiliausių pasaulio lyderių laidotuves atvyko aukščiausi valstybių vadovai ir politikai: JAV prezidentas Barack Obama, Prancūzijos prezidentas Francois Hollande, Vokietijos prezidentas Joachim Gauck, Ispanijos karalius Felipe VI, Jungtinės Karalystės sosto įpėdinis princas Charles, Palestinos prezidentas Mahmoud Abbas, Meksikos, Ukrainos ir Gruzijos prezidentai, Australijos ir Kanados premjerai, dar daugelio valstybių ir vyriausybių, Jungtinių Tautų, NATO, Europos Sąjungos institucijų bei diplomatinės vadovai.

„Izraelis neteko valstybės kūrėjo, pasaulis – taikdario ir vizionieriaus, Lietuva – kraštiečio ir artimo draugo. Peres buvo pralenkęs laiką išminčius, pabrėžęs, kad taikai nėra jokios kitos alternatyvos. Dėjęs daug asmeninių pastangų, kad būtų užbaigtas kruvinas konfliktas ir dialogo keliu kuriama santarvė su kitomis Artimųjų Rytų tautomis“, – sakė Lietuvos vadovė.

Prezidentė šiltai prisiminė susitikimus ir pokalbius su Peres 2013 m. Vilniuje ir 2015 m. Tel Avive. Tuomet buvo kalbama apie Lietuvą su Izraeliu jungiančius panašumus. Buvęs šios šalies vadovas ne kartą pabrėžė, kad didžiausias kiekvienos valstybės turtas yra jos žmonės, todėl būtina investuoti į jų išsilavinimą, žinias ir talentus. Kūrybingų ir talentingų žmonių Prezidentas Peres matė tiek savo šalyje, tiek Lietuvoje, todėl pasisakė už dvišalių ryšių stiprinimą plėtojant ateities technologijas. Peres buvo litvakas ir Vilniaus garbės pilietis. Jis

Lietuvos vadovė Dalia Grybauskaitė ir Izraelio prezidentas Reuven Rivlin Shimon Peres laidotuose.

Roberto Dačkaus nuotr.

gimė 1923 m. netoli Vilniaus, Vyšniave (dabar Baltarusija). Prezidento asmeninis indėlis buvo labai reikšmingas stiprinant dvišalius Lietuvos ir Izraelio santykius, kurie šiuo metu yra geriausi nuo pat Nepriklausomybės pradžios. Už aktyvią veiklą puoselėjant Lietuvos ir Izraelio partnerystę Prezidentas Peres apdovanotas ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Didžiuoju kryžiumi.

Buvęs Izraelio vadovas 1994 m. kartu su tuo-

mečiais Izraelio premjeru Yitzhak Rabin ir palestiniečių lyderiu Yasser Arafat apdovanoti Nobelio taikos premija. Vienas garbingiausių pasaulio apdovanojimų jam įteiktas už asmenines pastangas derbose su palestiniečiais, kurių metu pasiekta ir 1993 m. Baltuosiuose rūmuose Washingtone pasirašyta Principų deklaracija, įtvirtinusi taikos proceso Artimuosiuose Rytuose pamatus.

ELTA

PRIEŠRINKIMINIS GANYTOJIŠKAS LAIŠKAS

Brangūs tikintieji ir visi geros valios Lietuvos piliečiai,

Mūsų Tėvynė pradėjo antrąjį laisvo ir nepriklausomo gyvenimo dvidešimtpenketmetį. Tai – ypatinga mūsų tautos patriarchų, laisvės kovotojų brolių ir seserų dovana mums, pašauktiems toliau tęsti laisvos Lietuvos kūrimo darbą. Laisvė yra ne tik duotis, bet ir nuolatinė užduotis. Tai – mūsų dalyvavimas visuomenės gyvenime.

Netrukus į Seimą rinksime tuos, kurie atstovaus mus, kurdami ir tobulindami šalies įstatymus pagal rinkėjų valią. Kiekvieno laisvės ir demokratijos sąlygomis norinčio gyventi piliečio

svarbiausia pareiga – dalyvauti parlamentarų rinkimuose, o per juos prisidėti prie krašto valdymo. Atlikdami savo pilietinę pareigą, liudijame meilę Tėvynėi ir rūpestį jos ateitimi. Pagal krikščioniškąją sampratą pilietinė pareiga prilygsta pareigoms artimui ir bendrajam geriui. Dėl šios priežasties kviečiame šią pareigą atlikti ir nepasiduoti nuogaštavimams, kad vienas balsas nieko nepakeis.

Verta priminti, kad pagal rinkimų į Seimą tvarką daugiamandatėse apygardose kiekvienas iš mūsų galime pasirinkti kandidatus juos reitinguodami. Reitinguodami pareikšime savo nuomonę apie tai, kuriems kandidatams labiausiai dera patikėti itin atsakingas valstybės įstatymų leidėjų pareigas. Partijų sąrašuose galime rasti žmonių, kurie vadovaujasi bendražmogiškais ir krikščioniškais vertybėmis, būtinomis pilnaverčiam bet kurios demokratinės visuomenės egzistavimui.

Tam, kad krašte būtų vadovaujama teise bei klestėtų ekonomika, būtina moralinė kultūra. Tik ten, kur dauguma gerbia ir vertina kitą žmogų, klesti santarvė ir solidarumas, kurių šiandieninėje Lietuvoje kartais pritrūksta. Besąlygiška pagarba žmogui yra pamatinis demokratijos prin-

cipas. Turi būti ginamas ir saugomas kiekvienas žmogus nuo savo prasidėjimo iki mirties, žmogus su negalia ar kenčiantis nepagydomą ligą. Artimo meilė prasideda šeimoje, grindžiamoje santuoka – vyro ir moters vienas kitam savęs dovanojimu. Valstybei svarbu padėti žmonėms, kurie savo atsakomybę paliudijo išpareigodami vienas kitam ir savo vaikams. Tik jei kandidatas į Seimą gerbia ir aktyviai palaiko šias vertybes, jis suvokia pamatinę moralinės kultūros svarbą laisvai visuomenei.

Lietuvai reikia žmonių, kurie nepuola į pesimizmą ir nemano, kad ateitį lemia vien praeities nepasisekimai. Lietuvai reikia žmonių, galinčių tęsti laisvės kovotojų darbą – valstybės, kurioje visiems gera gyventi, kūrimą. Kandidatų sąrašuose ieškokime būtent tokių žmonių, o radę – balsuokime už juos, kad, išrinkti į Seimą, mus atstovautų. Būkime ne pasyvūs istorijos stebėtojai, bet jos aktyvūs dalyviai, suvokiantys, kad pagarba pamatinėms moralinėms vertybėms yra būtina sąlyga norint gyventi krašte, kurio taip troško laisvos Lietuvos kūrėjai.

Lietuvos vyskupas
2016 m. rugsėjo 30 d.

PRENUMERUOKIME IR SKAITYKIME „DRAUGĄ“ www.draugas.org

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society,

4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL

and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mazindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Techninis redaktorius –

Jonas Kuprys

Korektorė –

Dalia Sokienė

Administracija –

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,

audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.

Nepanaudotų straipsnių nesaugojame.

NUOMONĖS – KOMENTARAI

PLC ir Pal. J. Matulaičio misija jau daugiau kaip ketvirtis amžiaus drauge

Palaimintojo J. Matulaičio misija rūpinasi narių religinėmis reikmėmis bei dvasiniu ugdymu. Lietuvių kalba skelbia Kristaus Evangeliją, puoselėja lietuviškas religines tradicijas ir papročius, taip pat katalikiškai auklėja jaunimą lietuviškoje aplinkoje' (Iš Misijos biuletenio).

Tokia buvo Pasaulio lietuvių centro (PLC) pradžia. Vienuolių pastatų kompleksą Lemonte, kuriame buvo bažnyčia, vienuolių seminarija, vienuolynas, gyvenamosios patalpos ir kt., nupirko išmintingi lietuviai, turėdami tikslą įkurti lietuvių centrą, kad lietuvis galėtų glaustis prie lietuvių.

Darbštuolių lietuvių rankomis ir dosnių aukotojų lėšomis metai po metų pastatai buvo atnaujinami, pertvarkomi. Visas pastatų kompleksas tapo **Pasaulio lietuvių centru**, o bažnyčia tapo **Palaimintojo Jurgio Matulaičio misija**. Aukotojų dėka, darbščių tautodailininkų, menininkų ir visų bedromis pastangomis PLC tapo lyg maža Lietuva, kur buriasi antrosios bangos lietuviai, atblokti karo, ir trečiosios kartos lietuviai, atvykę žlugus sovietinei okupacijai. Jiems PLC tapo tarsi antraisiais namais ir kelrodžiu nepažįstamoje šalyje.

*Mes tokie pažeidžiami ir trapūs,
Trokštame dvasinės atgaivos!
Paremk, mane, žmogau, malda,
Savimi, tylą, širdies šilumą.*

(J. Marcinkevičius)

Po ketvirčio amžiaus PLC su visais čia esančiais kūrniais, pastatais, aplinka, tapo išpūdingai patrauklia Mažąja Lietuva. Čia didingas, aukštai ant Misijos bažnyčios stogo Kryžius, kuris kviečia į šventovę. Jis šviečia ir naktį, – niekada nepaklįs. Bažnyčios priekyje mus pasitinka lietuviškas Kryžių kalnelis. Toks jaukus, tylus, primena unikalų, vienintelį pasaulyje Kryžių kalną Lietuvoje. Mūsų kryžių kalnelis išpūdingai pradžista per Vėlines ir tampa degančių žvakelių jūra. Kasmet čia vyksta Vėlinių Mišios. Tai tarsi prisilietimas prie ypatingos ramybės – gimtinės jaukios šilumos. Kryžių kalnelio papėdėje – vienas šalia kito iškilmingai stovi puošnūs koplytstulpiai, kurie mums primena Čiurlionio kelią Dzūkijoje. Ten Lietuvos tautodailininkai sukūrė unikalų kop-

Pasaulio lietuvių centras Lemonte – tarsi maža Lietuva. Čia glaudžiasi daugybė lietuviškų organizacijų.

lytstulpių ansamblių, iš viso 25, puošiančius Varėnos-Druskininkų kelią. Ypatingas koplytstulpis yra Perlojoj, prie bažnyčios, ant jo išdrožinėti žodžiai: „Lietuva bus gyva, kol bus gyvas nors vienas lietuvis“ (Liaudies tautodailininkas).

Aplink PLC ir Pal. J. Matulaičio misiją žaliuoja pievos, užaugę medžiai. Šioje medžių paunksmėje, mūsų parke, kasmet vyksta iškilmingos Bendruomenės Mišios. Jose pakiliai gieda misijos vaikų ir suaugusių chorai, solistai. Po Mišių vyksta smagi gegužinė. Tai gera proga pabendrauti ir paviešinti misijoje ir PLC esamų organizacijų veiklą, pritraukti naujų narių.

Negalima nepaminti dar vieno svarbaus paminklo mūsų lietuviškame parke – tai paminklas „Motinai“. Visas lietuviškas šventes su Lemonto Lietuvių Bendruomene švenčiame prie šio paminklo. Meldžiamės, dainuojame tremtinių dainas.

PLC ir misijos bažnyčia yra sujungti, nepertraukiamais ryšiais „sugrupuoti“. Remiame ir palaikome vieni kitus. PLC – tai židinys, kuris jungia daugybę lietuviškų organizacijų,

tarnybų, būrelių. Apie dvidešimt pagrindinių. Mokyklos: Maironio, „Žiburėlis“; šokių grupės: „Spindulys“, „Suktinis“, „Grandis“, „Vyčiai“; chorai: „Dainava“, misijos choras, „Vyturys“; skautai: Lituanikos tuntas, Nerijos tuntas; organizacijos: Pal. J. Matulaičio misija, JAV LB Lemonto apylinkė, Lietuvių Fondas, Vydūno fondas, Lietuvių dailės muziejus, Lietuvos Dukterų draugija, „Sietuva“, „Vaiko vartai į mokslą“, „Saulutė“, Rotary biblioteka; sporto klubai: Lituanika A.S.K., Čikagos lietuvių krepšinio lyga, Amerikos lietuvių tinklinio lyga, Stalo teniso klubas, LITHS „soccer“ klubas. Tai pagrindinės organizacijos. Visų šių organizacijų širdis yra Pal. J. Matulaičio misijos bažnyčia. Visos šventės, jubiliejai, paminėjimai prasideda Mišiomis. Tai moralinis, dvasinis ir finansinis vieni kitų rėmimas. Dvasinė atgaiva, bendra malda reikalinga visiems tikintiesiems ir ne tik švenčių metu.

Pal. J. Matulaičio misija taip pat jungia daugybę tarnybų. Visos jos veiklios ir reikalingos bažnyčiai ir žmonėms, reikalingos pasirošti di-

Šalia išaugęs kryžių kalnelis su koplytstulpiais primena Čiurlionio kelią Dzūkijoje.

džiosioms šventėms: Kalėdoms, Velykoms; visam prieššventiniam laikotarpiui, visoms Mišioms; Misijos choras, Vaikų choras, Jaunimo Mišios; Pirmoji komunija, Sutvirtinimas, Vedybos, Krikštynos, Laidotuvės; Pastoracinės tarybos veikla: Sielovadinės tarybos, Finansų komitetai, Švietimo, Liturgijos; Vaikų ir jaunimo programos puoselėti krikščionišką dvasinę sveikatos kultūrą, kurti ir stiprinti tarpusavio bendrystę; Biblinė stovykla; Šv. Rašto studijų būrelis; Naujojo testamento studijos; Psichologinės ir dvasinės pagalbos draugija ir daug smulkesnių tarnybų.

Jei būtume „išgrupuoti“ iš savo šaknų, Pal. J. Matulaičio misija netektų daug savo narių, moralinio, dvasinio, finansinio pagrindo, kas yra aktualu šiandieniniame gyvenime. Misijos nariai nepritaria Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos sugrupavimui su misija. Tam yra ir daugiau priežasčių. Misijos nariai, kurie gyvena tolimesniuose – vakariniuose ir šiauriniuose – rajonuose, persikėlė gyventi į Lemontą ir jo apylinkes, kad būtų arčiau savo bažnyčios. Atstumas žmonėms yra svarbu! Būtų nutraukti visi tarpusavio ryšiai su organizacijomis, tarnybomis, lituanistine mokykla, sporto, šokių, choro, vaikų būreliais ir kt. Netektume daug misijos narių, atsirastų didelių problemų visiems. Misijos nariai pritaria laikraštyje „Draugas“ išreikštai nuomonei, kad dar yra dvi lietuviškos bažnyčios – Cicero ir Brighton Parke. Visos trys lietuviškos bažnyčios yra beveik toje pačioje gatvėje, visose vyksta lietuviškos Mišios. Kodėl nesujungti („susigrupuoti“) joms?

Kviečiame visus neabejingus bažnyčių išlikimui misijos narius, parapijiečius pareikšti savo nuomonę, diskutuoti šiuo klausimu ir rasti geriausią sprendimą.

Šiomis dienomis tėvas Algis Baniulis pradžiugino gera žinia iš arkivyskupijos, kad bažnyčios nebus uždarytos, nes nėra tam sudarytas juridinis pagrindas; tai reikalauja ilgesnio laiko apsvaistymui, ne mažiau kaip metų. Laukiame naujų minčių, pasiūlymų. Tęskime diskusiją!

Pal. J. Matulaičio misijos narė
Alina Bičkienė

Šv. Mišios atnašaujamos ir kiemelyje, netgi lietui lyjant.

PLC archyvo nuotraukos

VAKARŲ KRANTAS

Talkininkai (iš k.): Eglė Mendoza, Aida Sakalauskaitė, Tomas Janušas, Rita Rosicker ir organizatorių draugas-vegetaras)

Gražiai atrodančiais cepelinais ir koldūnais džiaugiasi Virgilija Tali ir Aida Sakalauskaitė. Loretos Barauskas nuotraukos

San Francisco „Genio“ mokyklai popietė

INGA GREBLIKIENĖ

Jau atsiveikinome su vasara... Praūžė Šokių šventė, Lietuvos moksleivių Dainų šventė, atostogos, susitikimai, kelionės! Californijoje dar nerudeniški orai, saulutė kaitina lyg birželį, tad tikrai buvo smagu susitikti Brisbena jachtų klube – ir jau ko ko – cepelinų, balandėlių ir koldūnų paragauti. Ką ten paragauti – prisivalgyti iki soties! O kur dar kepta duona su sūriu, lietuviškos salotos, nuostabi silkė užkandai ir tikri lietuviški vafliukai, „Tinginys“ bei kiti tautiniai saldumynai... Turbūt kyla klausimų – kas, kaip ir kodėl?

Tad pradėkime viską iš pradžių: San Franciscas yra vienas didžiausių ir turbūt vienas dinamiškiausių Amerikos miestų. Uostas, Silicio slėnis, daugybė besikuriančių ir, deja, užsidarančių bendrovių, daugybė jaunų žmonių, puoselėjančių puikias gyvenimo viltis. Svajonės ir bėgimas, bėgimas, bėgimas... Miestas, kuris savo energija tikrai pralenkia net ir niekada nemiegantį Manhattaną. Deja, lietuviai San Francisce niekada neturėjo bažnyčios, parapijos ar bendruomenei priklausančių pastatų (net ir lietuviškos parduotuvės), nors visada puoselėjo tradiciją susiburti, būti kartu ir kurti stiprią bendruomenę. Iš šio bendradarbiavimo ir kilo lietuviškos mokyklos idėja. Ir tikrai – lietuviška šeštadieninė mokykla „Genys“ puikiai atkartoja miesto dinamiką: ilgą laiką turejusi keletą mokinukų, „Genio“ mokykla pastaraisiais metais mokytis sukvičia daugiau kaip 60 įvairaus amžiaus moksleivių, joje dirba 16 mokytojų, energingosios mokyklos direktorės Virgilijos Tali bei kitų filantropių – tėvų komiteto pirmininkės, JAV LB Tarybos narės Aidos Sakalauskaitės, mokytojų Vanesos Kašielionis, Marijos Steiblienės, kitų šaunių mamų-mokytojų dėka puoselėjamos pačios gražiausios ir tauriausios lietuviškos mokyklos tradicijos. „Genio“ mokykla, nors ir viena jauniausių tarp didžiųjų Amerikos miestų šeštadieninių mokyklų, tikrai turi kuo pasigirti – jau išleido pirmąją abiturientų kartą, aktyviai bendradarbiauja su kitomis mokyklomis, dalyvauja lietuvių kalbos egzamino ruo-

šime, kad būtų pripažintas Amerikos mokyklose, kartu švenčia šventes, stengiasi išlieti į lietuviškos bendruomenės veiklą.

Mokyklos patalpų nuoma ir išlaidos yra pagrindinis rūpestis ir išlaidos. Didžioji dalis... Deja, išlaidos drastiškai auga kiekvienais metais (vien šiemet nuoma išaugo 5 000 dolerių ir siekia penkiaženklę sumą) ir turbūt kitais metais teks keisti mokyklos patalpas. Tad šį kartą buvo nu-

vaišinti lietuviškais patiekalais. Turiu pasakyti, idėja buvo tikrai puiki ir nuostabiai pasiteisino – į šį labdaros renginį užsiregistravo ir atvyko gero kai daugiau kaip 100 dalyvių. Kažkas maloniai pasirūpino papuošti salę lietuviškomis vėliavėlėmis, aplink skambėjo lietuvių kalba, prie įėjimo taip pat plevėsavo trispalvė, – nuotaika buvo puiki. „Genio“ mokinių tėveliai pasirūpino, kad paskanautume lietuviškų užkandžių (ojoj, kaip buvau pasiilgusi

pagalbininkais prigaminu turbūt daugiau kaip 300 cepelinų – visi privalgėme ir dar net namo buvo galima parsinešti. O kam dar liko vietos skrandyje, galėjo pasmagurauti Aidos su šeima (Aida augina 3 sūnus) keptais vafliukais, Virgilijos kartu su abiem sūnumis gamintu vafliu tortu ir „Mama Papa Lithuania“ restorano padovanotu „Tinginiu“. Buvo tikra lietuviška puota.

...Ir tikrai nudžiugino tas buvimo kartu jausmas ir ta norėjimo būti kartu patirtis. Smagu buvo matyti aplinkui lakstančius ir noriai lietuviškus patiekalus valgančius mūsų vaikus ir anūkus bei suvokti, kad bendruomenė taip gausiai susirinko paremti mūsų ateitį, mūsų džiaugsmą. Norėčiau pacituoti „labdaros“ apibrėžimą. „Labdara, labdarystė, filantropija – savanoriška nesavanaudiška asmens (žmogaus, organizacijos) veikla, aukojant kokias nors vertybes, suteikiant išteklių. Labdaros teikėjų paramos dalykų teikimas yra pagrįstas laisva ir yra neatlygintinas“. Norėčiau nesutikti, nes labdara vaikams ir bendruomenei yra visada atlyginama – gerumu, vidinio pasitenkinimo jausmu, suvokimu, kad esame kartu, stiprūs, rodome pavyzdį savo vaikams, puoselėjame gražias tradicijas. Ir tikrai tikiu, kad „Genio“ mokykla dar ilgai gyvuos, ir net pergyvens Los Angeles, Čikagos ar Bostono lietuviškas mokyklas (čia dar labai tolimoje ateityje).

Ir nors renginio metu buvo surinkta nemažai lėšų ir dar buvo paskelbta gera žinia, kad Kazickų šeimos fondas paremia lėšų rinkimo vąjų ir pridės po 1 000 dolerių kiekvienam surinktam 1 000 dolerių (padvigubins), labai prašytume paremti „Genio“ mokyklą. Gal kituose Amerikos miestuose gyvena „Genio“ mokyklos mokinių seneliai, krikštėčiai arba šiaip šeimos draugai, kurie galėtų neakivaizdžiai dalyvauti paramos akcijoje (deja, cepelinus jau suvalgėme)? Amerikoje paštas puikiai dirba, jūsų laiškas tikrai labai greitai pasieks San Franciscą. Čekį reikėtų adresuoti mokyklai „Genys“ ir siųsti adresu: 815 Perseus Ln, Foster City, CA 94404.

O gal norite dalyvauti smagiame San Francisco Lietuvių Bendruomenės metų renginyje „Fall Ball“ ir gauti biuletų nemokamai? Daugiau informacijos galėsite rasti tinklalapyje „SF Lithuanians“.

! „Genio“ sveikata!

tarta prašyti nors ir nedidelės, bet labai draugiškos ir geranoriškos bendruomenės pagalbos.

Vieną sekmadienį šauniame Brisbena jachtų klube (labai džiaugiamės, kad mokyklos direktorės Virgilijos Tali vyras, estas Martin, yra didelis buiravimo entuziastas ir padėjo pirmajam renginiui gauti patalpas, o dar ir dirbo barmenu, kad mes visi galėtume pabendrauti), kaitinant labai kaitriai Californijos saulei, buvome sukviesti į pirmąją lietuviškos mokyklos „Genys“ labdaros renginį (*kickoff event*). Direktorės Virgilijos mintis buvo surinkti kuo daugiau žmonių ir visus pa-

silkutės ir juodos keptos duonos), o mokyklos direktorė Virgilija ir tėvų komiteto pirmininkė Aida su keliais pagalbininkais sukūrė tikrą stebuklą – visą šią lietuvių minią pavaišino karštais lietuviškais patiekalais. Virgilija pati pagamino visą didelį puodą balandėlių, o Aida suraitė 10 kg nuostabiausių koldūnų ir dar sekmadienį kepė kugelį. Rita Rosicker pasidalino savo skaniųjų cepelinų receptu ir su

Dirigentės Mirgos Gražinytės-Tylos pasirodymai – nuo Londono iki New Yorko

RIMAS ČERNIUS

Anglijos miestas Birmingham didžiuojasi simfoniniu orkestru. Birminghamo miesto simfoninis orkestras (City of Birmingham Symphony Orchestra) žymus ne vien profesionalumu, bet ir tuo, kad renkasi jaunus, talentingus dirigentus. 1980 m. Birminghamo orkestras pagrindiniu dirigentu paskyrė 25-erių metų anglą Simon Rattle, kuris orkestrui vadovavo 18 metų. Vėliau dirigentas buvo paskirtas prestižinio Berlyno filharmonijos orkestro vado-

Gražinytė-Tyla ir Birmingham miesto simfoninis orkestras su soliste tą pačią programą atliko Londone, didžiulėje Royal Albert Hall salėje, kur visą vasarą vyksta „BBC Proms“ koncertai. Atsiliepimai buvo labai geri. Kritikai pastebėjo tamprų muzikinį ryšį tarp orkestro ir dirigentės. Laikraščio „The Guardian“ korespondentas Andrew Clements koncertą pavadino užburiančiu (spellbinding, bewitching). Jis išgyrė orkestrą ir dirigentę už ryškų ir vaizdingą Čaikovskio ketvirtosios simfonijos atlikimą. Dirigentė, anot Clements, leido orkestro muzikantams pasireikšti, bet kartu jų grojimą suformavo pagal savo norus.

Rugsėjo 26 d. dirigentė Mirga Gražinytė-Tyla debiutavo New Yorke. Ji dirigavo Julliard muzikos konservatorijos orkestrui. Koncertas vyko New Yorko Alice Tully auditorijoje. Koncertas prasidėjo šiuolaikiniu kūriniu: lietuvių kompozitorės Ramintos Šerkšnytės kūriniu „Fires“ (Ugnys), parašytu 2010 m. Po to skambėjo Ludwigo van Beethoveno trečiasis koncertas fortepijonui, kurį atliko Julliard konservatorijos pianistas Llewellyn Sanchez-Werner. Koncertas baigėsi didinga Hector Berlioz fantastiška simfonija – „Symphonie fantastique“. „New York Times“ laikraščio korespondentas James R. Oestreich teigiamai įvertino Mirgos Gražinytės-Tylos dirigavimą. Jis rašė, kad dirigavimas buvo aiškus ir ekonomiškasis, bet kartu

raiškingas ir jausmingas. Straipsnis apie jaunąją dirigentę pasirodė ir žurnalo „New Yorker“ rugsėjo 26 d. laidoje. Prieš debiutą New Yorke Mirga Gražinytė-Tyla dar spėjo sugrįžti Lietuvon. Rugsėjo 16 d. ji dirigavo Klaipėdos kameriniam orkestrui. Programa buvo pavadinta „Kerinti ekspresija“. Klausytojai klausėsi dviejų Franzo Josefo J. Haydno simfonijų, šiuolaikinio gruzinių muziko Vakhtango Kakhidzės kūrinių „Bruderschaft“ fortepijonui, altui ir styginiam orkestrui bei Ramintos Šerkšnytės kūrinių „De profundis“. Fortepijonu skambino dirigentės sesuo Onutė Gražinytė. Klausytojus dirigentė nustebino: koncertui pasibaigus, po audringų klausytojų plojimų, ji kartu su savo seseria ir orkestro muzikantais užtraukė lietuvių liaudies dainą „Ant kalno karklai siūbavo“. Prie jų dainavimo prisijungė koncerto klausytojai.

Mirgos Gražinytės-Tylos koncertai siekia lygsvaros tarp modernių ir klasikinių veikalų. Į modernių sąrašą dirigentė nebijo įtraukti lietuvių kompozitorių, pvz., Ramintos Šerkšnytės, kūrinių. Kompozitorė, pianistė Raminta Šerkšnytė, gimusi 1975 m. Kaune, yra Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatė. Kai kurie

Dirigentė Mirga Gražinytė-Tyla, solistė Barbara Hannigan ir Birminghamo miesto simfoninis orkestras atlieka Hans Abrahamsen dainų ciklą „Let me tell you“ – Londone, Royal Albert Hall, BBC Proms koncerte, 2016 m. rugpjūčio mėn. 28 d.

vu, o kitais metais pradės dirbti Londono simfoninio orkestro vadovu. 1998 m. Birminghamo orkestras pagrindiniu dirigentu paskyrė 33 metų suomi Sakari Oramo, kuris orkestrui vadovavo 10 metų, o vėliau buvo paskirtas Stockholmo filharmonijos orkestro vadovu ir Anglijos BBC orkestro vadovu. 2008 m. Birminghamo orkestro pagrindiniu dirigentu tapo 30 metų latvis Andris Nelsons. Jis orkestrui vadovavo 7 metus. 2014 m. Nelsons paskirtas Bostono simfoninio orkestro vadovu, o nuo 2017 metų pradės eiti ir Leipzigo „Gewandhaus“ orkestro vadovo pareigas.

Šių metų vasario mėnesį Birminghamo simfoninis orkestras tęsė savo jaunų dirigentų skyrimo tradiciją. Naujuoju dirigentu, tiksliau naująja dirigente, buvo paskirta 29 metų lietuvių Mirga Gražinytė-Tyla. Jos pirmasis oficialus koncertas naujose pareigose vyko rugpjūčio 27 d. Mirgos Gražinytės-Tylos vadovaujamas orkestras atliko Wolfgango Amadeus Mozarto operos „Stebuklingoji fleita“ uvertiūrą, Piotro Čaikovskio ketvirtąją simfoniją ir šiuolaikinio danų kompozitoriaus Hans Abrahamsen dainų ciklą „Let me tell you“. Abrahamsen ciklo dainas dainavo Barbara Hannigan. Kitą dieną, rugpjūčio 28 d., Mirga

Mirga Gražinytė-Tyla diriguoja Birminghamo miesto simfoniniam orkestrui – Londone, Royal Albert Hall salėje, BBC Proms koncerte, 2016 m. rugpjūčio 28 d.

www.scoopnest.com/user/bbcproms/769640606574505984 nuotr.

jos muzikinių kūrinių pavadinimai rodo, kad ikvėpimo ji dažnai ieško gamtoje („Aisbergas“, „Rytų elegija“, „Kalnai migloje“, „Žara“, „Vasarvidžio giesmė“, „Ugnys“). Dirigentė Mirga Gražinytė-Tyla, įtraukdama savo tautietės Ramintos Šerkšnytės kūrinius į savo koncertus, padeda jiems pasiekti platesnį klausytojų ratą. Pavyzdžiui, šių metų rugpjūčio mėn. 21 d. Mirga dirigavo Europos kameriniam orkestrui Lucernos festivalyje. Programon buvo įtrauktas Šerkšnytės kūriny „De profundis“ susilaukė teigiamų įvertinimų.

Lapkričio mėnesį Mirga Gražinytė-Tyla – vėl Anglijoje. Lapkričio 16 d. ji su Birminghamo miesto simfoniniu orkestru atliks Ramintos Šerkšnytės

veikalą „Fires“, Haydno šeštąją simfoniją „Le Matin“ ir Gustavo Mahlerio didingą pirmąją simfoniją. 2017 metais Mirga Gražinytė-Tyla angažuota diriguoti keletą koncertų su Birmingham miesto simfoniniu orkestru. Repertuaras įvairus ir sudėtingas. Birminghamo orkestro koncertų dalyviai išgirs klasikinius Haydno, Mozarto ir Beethoveno kūrinius ir XX amžiaus kompozitorių (S. Rachmaninov, A. Copland, I. Stravinsky, M. Tippett) veikalus. Kitų metų birželį Mirga Gražinytė-Tyla Birminghame diriguos Mozarto operą „Idomeneo“ koncertine forma. Dirigentės laukia daugelis išsūkių ir sunkus darbas, bet jos „gadynei“ su Birminghamo miesto simfoniniu orkestru pradžia padaryta gera.

Giedrius Stankevičius

„Manau, žmogus natūraliai nori būti kažkuo unikalus“

Su Giedriumi ir jo žmona Šarūne susipažinom prieš keletą metų Atlantoje, kur vyko JAV LB Tarybos sesija. Jie buvo vieni tų, kurie prisidėjo prie sesijos organizavimo. Pamenu, po smagaus sesijos dalyvių susipažinimo vakaro dar ilgokai šnekučiavomės su Šarūne ir Giedriumi – kalbos ir bendrų įdomių temų nepritrūkom. Tad šiemet susitikę Šokių šventėje Baltimorėje, kur šoko ne tik jie, bet ir jų vyresnėlė Gabija, bendravom lyg seni geri pažįstami. Iš mūsų pokalbių supratau, kad šiai šeimai yra labai svarbi lietuvišką, mūsų kalbos, tradicijų išsaugojimas. O neseniai sužinojusi, kad Giedrius yra pakviestas dirbti į JAV LB Švietimo tarybą, nusprendžiau pakalbinti jį ir pasiūlykti ne tik apie šokius, lietuvišką švietimą, bet ir apie kitus mums visiems rūpimus dalykus.

– Papasakok apie save, savo šeimą.
– Gimiau Kaune, užaugau Mažeikiuose. Vėliau baigiau Kauno technologijos universitetą, kuriame apsigyniau daktaro laipsnį. Kaune sukūriau šeimą, žmona Šarūnė – kaunietė, auginame dvi dukras – abiturientę Gabiją ir antrokę Ugnę.

– Ar seniai Amerikoje? Ką dirbi? Kaip sekėsi pritaipiti tau ir jūsų šeimai šioje šalyje?

– Į JAV su šeima atvykau 2002 metais, apsigyvenom Atlantoje, čia gyvenam iki šiol. Kaip ir daugumai emigrantų, iš pradžių teko išbandyti įvairius darbus. Nuo 2004 vasaros pradėjau dirbti įmonėje „Bluewave Computing“ IT inžinieriumi. Prieš metus įmonė susijungė su kitomis dvejomis ir pasivadino „Onepath“, naujoje įmonėje dirbu IT Operacijų vykdomuoju direktoriumi (Operations Manager). Pritaipiti Amerikoje buvo tikrai nelengva. Keletą metų kamavo nostalgija ir dvejonės, ar teisingai pasielgėm, atvykdami į šią šalį. Tačiau žmonių geranoriškumas, galimybė pradėti savo verslą, draugiška Atlantos Lietuvių Bendruomenė palaikymas išsklaidė tas dvejonas.

Su žmona Šarūne ir dukra Ugnė šiais metais Šokių šventėje Baltimorėje.

Asmeninio archyvo nuotraukos

– Net trys jūsų šeimos žmonės aktyviai įsijungė į Atlantos lietuvių šokėjų būrį, dalyvavote XV tautinių šokių šventėje Baltimorėje – iš kur pomėgis šokti, ar užtenka laiko šiam užsiėmimui?

– Šokis mūsų šeimoje tikrai nesvetimas. Lietuvoje šokau nuo 5-erių metų amžiaus, Mažeikiuose baigiau choreografijos mokyklą. Žmona Šarūnė taip pat jaunystėje šoko grupėje „Malūnėlis“ Kaune, susipažinom abu „Rasos“ ansamblyje Kaune. Galima sakyti, kad šokių dėka sukūrėme šeimą.

Kadangi abu turėjom nemažai partitės ir šokių šventėje Bostone pajutom, koks yra geras jausmas sukurti šokio sukuryje su kitais lietuviais, nusprendėm įkurti Atlantoje lietuvių tautinių šokių grupę „Jievaras“. Ir vyresniąją dukrą Gabiją prikalbinom šokti kartu. Ji šokyje – ne naujokė, prieš tai šoko modernaus šokio gru-

pėje, tad persijungti prie lietuviško tautinio šokio jai nebuvo itin sunku. Laiko stengiamės rasti, „Jievaras“ repetuoja kartą per savaitę. Didesnė problema – rasti patalpas repeticijoms. Mūsų nedidelė bendruomenė savų patalpų neturi, tenka nuomotis, bet labai skūstis negalim. Viena vietinė šokių studija mus mielai priima, tikimės, kad ir toliau sėkmingai su jais bendradarbiausim.

– Ką be šokių mėgsta veikti jūsų šau- ni šeimyna?

– Trumpos kelionės savaitgaliais yra vienas iš maloniausių užsiėmimų. Bent pora kartų per metus vykstame išskylauti prie kurio nors iš daugelio ežerų Georgia valstijoje. Taip pat labai mėgstame koncertus. Jei nueinam į koncertą bent kartą į mėnesį, tai ènuo būna nelabai nusisekęs. Taip pat mėgstame semtis įkvėpimo iš

įvairių kulinarinių ir namų dizaino laidų per TV.

– Kada įsitraukei į Lietuvių Bendruomenės veiklą?

– Į Lietuvių Bendruomenės veiklą įsitraukiau beveik iškart atvykęs į JAV. Keletą metų buvau Atlantos Lietuvių Bendruomenės valdybos nariu, vienerius metus buvau išrinktas kopirmininku. Nemažai prisidėjau prie internetinės svetainės kūrimo, kurią iki šiol administruoju.

– Sutikai dalyvauti JAV LB Švietimo tarybos veikloje – kokius darbus planuoji, ar teko anksčiau ką nors panašaus dirbti?

– Kažkada teko dėstytojauti Kauno technologijos universitete. O su kokiais iššūkiais ir sunkumais susiduria lietuviškos mokyklos JAV, matau per mūsų, Atlantos, lietuviškos mokyklos „Saulė“ prizmę. Žmona Šarūnė prisidėjo prie jos kūrimo, ne vienerius metus joje mokytojavo, todėl manau, kad tą „virtuvę“ pažįstu neblogai. Dabar susipažįstu su JAV LB Švietimo tarybos tikslais, struktūra. Konkrečių darbų kol kas nesu numatęs – pirma reikia susipažinti su žmonėmis, su kuriais teks dirbti vienoje komandoje, sužinoti, su kokiais sunkumais ar problemomis jiems tenka susidurti, kokius tikslus kelia JAV LB Krašto valdyba, o tada ir apie veiksmų planą pagalvosiu.

– JAV LB ragina užsienyje gyvenančius Lietuvos piliečius aktyviai dalyvauti būsimuose Seimo rinkimuose. Kaip manai, ką reikia daryti, kad užsienyje gyvenantys lietuviai nenusigręžtų nuo Lietuvos, skiepytų lietuvišką savo vaikams, dalyvautų rinkimuose?

– Aš, žinoma, pritariu tam, deja, priėmus JAV pilietybę ir automatiškai netekus Lietuvos pilietybės, tai nebetenka prasmės.

Manau, kad supratimas, kodėl reikia išlaikyti lietuvišką, ateina dalyvaujant kokiam nors nemažame lietuviškame renginyje JAV. Tai nebūtinai turi būti dainų ar šokių šventės. Pakanka ir vietinės bendruomenės organizuojamų Joninių ar Kalėdų šventės. Manau, kad žmogus natūraliai

„Jievaro“ šokėjai prieš Atlantos Lietuvių Bendruomenės kalėdinį vakarą.

Justino Bartkevičiaus nuotr.

V. Grybo muziejuje Jurbarkė.

Su dukra Gabija šią vasarą Seredžiuje ant piliakalnio (Palemono kalno).

nori būti kažkuo unikalus. Gyvenant JAV ir būnant lietuviu, tam daug pastangų nereikia. Esu ne vieną kartą iš bendradarbių girdėjęs, kad aš turėčiau jaustis tikrai laimingas ir ypatingas, nes turiu unikalų kultūrinį bagažą, kalbu šeimoje lietuviškai, palaikau lietuviškas tradicijas. Visa tai norisi perduoti ir vaikams. Yra skaudu matyti šeimas, kuriose vaikai visiškai nebekalba lietuviškai. Žinoma, kiekvienas turi savų priežasčių, bet kam atimti iš vaikų nemažą dalį lietuviybės, kuria patys taip didžiuojamės?

– Kaip Lietuva galėtų ir turėtų išspręst dvigubos pilietybės klausimą?

– Dvigubos pilietybės klausimas yra svarbus kaip niekada. Spręsti jį reikia priimant tam tikrus įstatymus, tik reikia politinės valios. Aš esu už tai, kad žmogus galėtų išlaikyti Lietuvos pilietybę priimdamas kitos šalies pilietybę. JAV pilietybės įstatymas interpretuojamas įvairiai. Mano supratimu, jis nedraudžia turėti kitos šalies pilietybės – tapdamas JAV piliečiu pasizhadi būti lojalus šiai šaliai, o tai nereikia, kad turi atsakyti turimos pilietybės. Lietuvoje girdėjau įvairių nuomonių. Viena iš jų, esą išeiviai, kurie yra Lietuvos piliečiai ir turi teisę balsuoti, vis tik neturėtų rinkti savo atstovo Seime, nes žmogus negyvendamas Lietuvoje neturėtų spręsti klausimų, kurie svarbūs Lietuvos gyventojams. Manau, kad tai labai siauras požiūris. Šiuo metu už renkamą narį balsuoja tiek išeiviai, tiek Lietuvos gyventojai vienoje apygardoje! Argi tai ne absurdiška situacija? Tuo labiau, kad po rinkimų tas Seimo narys daugiau atstovauja vietinių rinkėjų interesams, pamiršdamas išeivius.

– Tavo nuomone, kokios priežastys verčia mus emigruoti?

– Ekonominės priežastys ir neužtikrintumas dėl rytojaus.

– Ar galvojate kada nors grįžti gyventi į Lietuvą?

– Kol kas tokių minčių nepuoslėjam, bet, kaip sakoma, „Niekada nesakyk niekada“...

– Neseniai su šeima buvote trumpam sugrįžę į Lietuvą – kokius pasikeitimus matai, kokią įsivaizduoji Lietuvos ateitį?

– Į Lietuvą išsiruosėm iš karto po Šokių šventės, dar apimti tos geros nuotaikos ir euforijos. Džiaugiuosi, kad tokia nuotaika lydėjo visos kelionės metu. Smagu matyti sutvarkytus miestus, gyvenvietes. Labai maloniai nustebino Telšiai – jaukus, fantastiškai sutvarkytas miestas. Kauno senamiestis visada buvo viena iš mano

2005 metais Providence Canyon, Georgia.

mėgstamiausių vietų Lietuvoje. Labai smagu buvo pamatyti lankytojų perpildytus restoranus ir kavines tiek darbo dienomis, tiek savaitgaliais. Nustebino muziejai, kuriuos aplankėme – ekspozicijos atnaujintos, neuobodžios, svarbiausia, kad patiko vaikams. Didelį išpūdį paliko išvyka, kurios metu aplankėme Panemunės miestelius ir pilis, kurią vainikavo apsilankymas skulptoriaus Vinco Grybo muziejuje Jurbarko. Mane gana sunku nustebinti, bet tai, ką pamatėm ir sužinojom, paliko neišdildomą išpūdį. Jei kada važiuosit pro šalį – būtinai aplankykite, nenusivilsit!

– Svajonės, planai?

– Šiuo metu planuose yra išlaikyti „Jievaro“ grupę, stengtis, kad šokėjai neišsiskirstytų. Turime suplanavę kitų metų pasirodymus, mokysimės naujus šokius. Didžiausia svajonė yra dalyvauti Dainų ir šokių šventėje Lietuvoje 2018 metais.

– Ačiū už pokalbį, sėkmės visai šauiniai jūsų šeimynai!

Kalbėjosi Loreta Timukienė

Dail. L. J. Kryževičienė pristatė 50 savo kūrybos metų parodą

jmm-muziejus.lt nuotr.

Taikomosios dailės muziejuje Vilniuje atidaryta dailininkės Liucijos Jūratės Kryževičienės paroda. Joje menininkė eksponuoja penkių dešimtmečių kūrybos kelią. O jame – daugybė vienas kitą keičiančių tapybos ir tekstilės kūrybos etapų.

Menininkė L. J. Kryževičienė parodoje „Kūrybinės transformacijos“ sako pristaciūsi viso gyvenimo kūrybą – nuo pirmųjų darbų, baigus Lietuvos valstybinę dailės institutą, iki pastarųjų savaičių. Tai tekstilės kūriniai, akvarelės, monotipijos, trimačiai erdviniai objektai. Juose – įvairūs išgyvenimai, kūrybos ir gyvenimo etapai. Rodydama darbus menininkė pasakoja audusi didžiulius smulkius gobelenus ir kūrusi dekoratyvinę tekstilę interjerams, vėliau ėmėsi naujos technikos – batikos, tapė klasikine technika, kartais mėgo nuo visko atitrūkti ir lieti akvareles.

„Aš miesto vaikas, pasiilgdavau darželių, gėlių, augalų, žinojau visas šaligatvių gėles, tokias skurdžias žolytes ir augalus, bet paskui, sukaupia gyvenimiška patirtis ir noras prisiliesti prie turtingo gamtos pasaulio, tarpuose, kai neausdavau didžiulius gobelenus, mėgdavau lieti akvareles“, – pasakojo menininkė.

12 metų JAV, Čikagoje, gyvenusi menininkė sako patyrusi daug išpūdžių, vėliau nugulusių įvairių formų darbuose. Daug metų audusi gobelenus ji atrado kitokią audimo būdą – iš audinių pintus įvairių spalvų ir formų darbus.

„Šie darbai žerintys, spindintys ryškiom spalvom – auksu, sidabru, variu ir jų formatai labai įvairūs. Pati autorė taikė tokį individualų įrėminimą. Šie kūriniai labai tinkantys interjerams, kaip dekoratyviniai akcentai“, – teigė parodos kuratorė Nijolė Žilinskienė.

Pasak kuratorės, darbuose matyti, kad autorė labai įvairi, veikli, nevengia naujovių. Tai patvirtina ir pati menininkė, netolimoje ateityje žadanti naujų įdomių darbų. Šią, penkių dešimtmečių jos kūrybos parodą Taikomios dailės muziejuje galima apžiūrėti iki lapkričio mėnesio.

LRT info

Dail. Liucija J. Kryževičienė.

Andriaus Valužio nuotr.

PRENUMERUOKIME IR SKAITYKIME

„DRAUGĄ“!

www.draugas.org

„MES“ IR „JŪS“

Vieno lietuvio žurnalisto gyvenimas anapus Berlyno sienos

RAIMUNDAS MARIUS LAPAS

Berlyno siena (vokiškai Berliner Mauer) buvo pastatyta 1961 m. rugpjūčio 13 d. Ji atskyrė tris sąjungininkų kariuomenių kontroliuojamus Berlyno sektorius nuo Rytų Vokietijos ir tapo Šaltojo karo simboliu. Berlynas buvo padalintas į Vakarų Berlyną ir Rytų Berlyną. Patačius sieną Vokietijos Demokratinė Respublika sustabdė šioje šalyje gyvenusių vokiečių bėgimą į Vakarų. Sieną buvo nugriauta Michailui Gorbačioviui pradėjus liberalizacijos politiką, 1989 m. lapkričio 9 d.

Taigi šiemet sukanka 55 metai, kai Europa buvo padalinta per pusę – Vakarai ir Rytai. „Mes“ ir „jūs“. Ne viena, o dvi Vokietijos! Galbūt ir būčiau praleidęs pro pirštus Berlyno sienos pastatymo jubiliejų, jei ne vienas gyvenimo kelyje sutiktas lietuvis – žurnalistas Leonas Stepanauskas, kuris beveik nuo pirmųjų dienų gyveno „anapus“ (mūsų, vakariečių požiūriu) sienos Rytų Berlyne. O jis turi ką prisiminti.

Nuo Fribūro iki Rytų Berlyno

1975-ieji. Tuomet studijavau katalikiškame Fribūro universitete Šveicarijoje. Senoje viloje, adresu Rue Fries 4, gyvenau su mažu amerikiečių studentų būreliu. Ironiškas sutapimas, kad 80–90 metų anksčiau šiame pačiame pastate gyveno studentai iš tuometinių caro valdomo Vilniaus, Kauno bei Suvalkų gubernijų. XIX amžiuje lietuviai Fribūre buvo ypač veiklūs. Kūrė savo organizacijas, šelpė vargan patekusius tautiečius, statė pamatus būsimai Nepriklausomai Lietuvai. 1895–1935 m. čia studijavo per 110 lietuvių. Įdomu tai, kad jaunimas, pabėgęs iš Lietuvos Antrojo pasaulinio karo metu, pasirinkdavo studijuoti būtent šiame mokslo židinyje. Tų lietuvių studentų pėdsakai mane itin sudomino. Miesto ir universiteto archyvuose ir bibliotekose po kruopelę rinkau detales apie jų veiklą. Pasirodo, ne aš vienas domėjausi Fribūro lie-

Dar viena siena – iš kitos pusės. Šiandien tai platus Europos kelias: Kaunas – Suvalkai – Varšuva. Tuomet perkirstas. Fotografuota iš Lenkijos pusės 1975 metais. Iki Leono Stepanausko vaikystės miestų Kalvarijos ir Marijampolės – visai arti. L. Stepanausko nuotr.

tuviškuoju paveldu!

Sykį bendrabutyje sulaukiau skambučio iš netoliese gyvenančio Alberto Geručio. Jis – senas lietuviškosios Šveicarijos „vilkas“, dar 1933 m. baigęs teisės mokslus Berno universitete. Nuo 1936 m. Gerutis dirbo Lietuvos užsienio reikalų ministerijoje. 1937–1940 m. Ženevoje Lietuvos delegacijos prie Tautų Sąjungos sekretorius. 1940–1946 m. Lietuvos pasiuntinybės Berne pirmasis sekretorius. Žinodamas mano smalsumą Lietuvos praeičiai Gerutis teiravosi, ar nenorėčiau susitikti su žurnalistu, kuris taipogi domisi Fribūro lietuvių praeitimi. Nesuspėjus dar ištarti „taip“, balsas ragelio gale gan rūščiai išpėjo: „Bet žinok, jis iš ‘anapus’ – ‘raudonas’ Nebijai?“. Kruptelėjau, tačiau pasiūlymą priėmiau. Jau kitą rytą geležinkelio stotyje sutikau tą „raudonąjį iš anapus“ – Rytų Berlyne dirbusį žurnalistą Leoną Stepanauską. Abu kiauromis kišenėmis (vienas – žurnalistas „iš anapus“, kitas – biednas studentas), neišgėrę nė puoduko arbatos, klajojome senamiesčio gatvelėmis, kurių grindinį kadaise mynė ir filosofas Leonas Bistras, ir poetas Alfonsas Nyka-Niliūnas, ir geografas Kazys Pakštas (beje, 1924–1925 m. buvęs *Draugo* dienraščio vyr. redaktoriumi), ir bankininkas Juozas Vailokaitis bei kiti.

Ir kas būtų tuomet prognozavęs, jog mudviejų keliai su Leonu dar ne kartą gyvenime sueis – 1977 m. vasarą Paveikslų galerijos paunksmėje Vilniuje, 1985 m. rudenį pas Leoną namuose Rudolf Reusch gatvėje Rytų Berlyne ir štai dabar, nepastebimai prabėgus daugiau nei 30 metų!

Ta „maža“ galimybė

Virtualioji erdvė žino viską, todėl ir Leono telefono numerį nesunku buvo atrasti. Su kūrybiniais

Berlyno sienos statybos pradžia

projektais jis dažnai keliauja į Lietuvą. Pagal jo parengtą scenarijų Leipcige kuriamas filmas. Paskambinau. 91-erių metų žurnalisto Stepanausko balsas nė kiek nepasikeitęs – toks, kokį atsimečiau iš jo apsilankymo Fribūre prieš 40 metų. Ilgai teko Leoną įkalbinėti pasidalinti savo unikaliais prisiminimais su mūsų skaitytojais. Laimingas, kad pagaliau Leonas sutiko.

– Jūs, Leonai, gyvenote „už geležinės uždangos“ LTSR sostinėje. Ten baigėte mokslus. Sėkmingai įsidarbinote redaktoriumi Valstybiniame radijo ir televizijos komitete. Atrodo, ko daugiau norėti? Gyvenote „patogų“ gyvenimą kaip geras tarybinis pilietis. Draugų netrūko. Mintyse – pilna kūrybinių planų. Tačiau pasukote į „nežinią“, atsідūrėtė Berlyne – ir ne Vakarų, o Rytų! Kaip tai įvyko?

– Ach, nepaprastai ir sudėtingai visa tai skamba jei nuotolis (ar laikas?) neleidžia apie pašnekovą, šiuo atveju apie mane, pasitelkti daugiau žinių. Štai kaip atrodė tas mano „patogus“ gyvenimėlis tuoj po Antrojo pasaulinio karo. Pirmaisiais pokario metais aš buvau toli ne tik nuo Vilniaus, bet ir nuo Lietuvos. Taigi visai šalia Jūsų, jei taip vadinsime baigiantis karui iš gimtosios žemės pasitraukusius žmones. Tokia netektis mane ištiko 1943 metais. Dar 1942 metų pavasarį baigęs Jono Jablonskio gimnaziją Marijampolėje (net septynioliktojo gimtadienio nesulaukęs) sumaniau su panašiais į mane jaunuoliais mus okupavusiems vokiečiams priminti, jog Lietuva – tai ne jų žemė. Lapeliais, net ir nedideliu leidi-

Leonas Stepanauskas (g. 1925 m. birželio 28 d. Kaune) – Lietuvos ir Vokietijos radijo žurnalistas, publicistas. 1956–1963 m. dirbo LTSR valstybiniame radijo ir televizijos komitete, 1963–1967 m. VDR kelionių biure Berlyne, nuo 1968-jų Berlyno televizijos redaktorius. Nuo 1975 m. mokslinės Tomo Mano draugijos (Ciurichas) narys. Lietuvos ir Vokietijos spaudoje paskelbė straipsnių apie lietuvių ir vokiečių kultūrinius ryšius. Parengė knygas: *Vokietijos Demokratinė Respublika* (Vilnius: Mintis, 1969), *Tomas Manas ir Nida* (Vilnius: Vaga, 1987, antrasis leidimas 1996), *Užsižiebkite: Kvedlinburgo analai: kelionės esė* (Vilnius: Lietuvos rašytojų sąjungos leidykla, 2009), *Paviliojo Islandija: Teodoro Bieliackino pėdsakais* (Vilnius: Versus aureus, 2010), *Tomas Manas ir Nida: biografinė apybraiža* (Vilnius: Versus aureus, 2011), *Thomas Mann und Nidden: eine Annäherung aus Litauen* (Vilnius: Versus aureus, 2011).

Žurnalisto L. Stepanausko (antras iš d.) darbo pradžia Vilniuje. Trečia iš d. – tuomet moksleivė, būsimoji poetė Violeta Palčinskaitė, penkta iš d. – literatūrinio žurnalo moksleiviams redakcijos bendradarbė Sofija Binkienė, pirmą iš k. – dainininkė Beatričė Grincevičiūtė.

niu. Ir visa tai baigėsi atsiradimu Marijampolės, vėliau ir Kauno kalėjime. Netgi gestapo (SD) belangėje kameroje. O šiek tiek vėliau atsiradau jau ir taip vadinamoje Reicho darbo tarnyboje (RAD), toli Vokietijoje. Ir būtų ilga kalba, jei čia porinčiau apie pragarą bombarduojamuose vokiečių miestuose, apie ne vieno panašaus likimo jaunuolių žūtį. Tik štai kuo aš skyriausi nuo ne vieno į mane panašaus likimo tautiečio, – pasibaigus karui aš ryžausi grįžti į namus, pas savuosius, pasidalinti jų likimu. Šviesiai tiesiai šiandien sakau, net esu giliai įsitikinęs, jog ir Dievas man tuomet padėjo. Sugrįžus į Lietuvą man nebuvo užkirstas kelias stoti į Vilniaus universitetą. Ten pasirinkau germanistiką, o lygiagrečiai studijavau ir Dramos studijoje prie Vilniaus akademinio teatro. Mat Marijampolėje buvau dar ir artistas ten besikuriančiame dramos teatre. Keletą sezonų vaidinau Kazio Binkio „Atžalyne“ pagrindinį Jasiaus Šiaučiuo vaidmenį. Nors Vilniaus teatre mane pasirinko žymus to meto režisierius Romualdas Juknevičius, visgi laimingai ir laiku aš pats supratau, jog teatras – tai ne mano kelias. Tačiau tas diplomatas daug prisidėjo prie mano atsiradimo radijuje. Suporuotas dar ir su filologo žiniomis bei blykstelėjimu iš šalies. Mat į kompozitoriaus Balio Dvariono rankas buvo patekęs mano moksleivio dienų eilėraštis „Žvaigždutė“ (jį iš žurnalo iškirpusi dar vokiečių okupacijos metais kompozitoriui atnešė Kauno operos solistė Vincė Jonuškaitė-Zaunienė). Tapusį romansu jį tuomet itin vaizdžiai dainavo Beatričė Grincevičiūtė. Daina iki šiol neišeina iš repertuarų. Taigi, iki abiturientinės klasės buvau dar ir poetas, tik sovietiniais laikais tai manyje užgeso. Su tokiu kraitelium mane į darbą ir pakvietė pirmasis pokario metų Vilniaus Radijo komiteto vadovas rašytojas Juozas Baltušis.

Visgi Jums, užatlantiečiams, būtina daugiau paporinti, kaip gi aš taip greitai ryžausi grįžti į tą okupuotą tėvų žemę. Tiek Vakarų Vokietijoje, tiek iš dalies ir Prancūzijoje anksčiau už kitus lietuvius pažinau vakariečius, tarp jų ir amerikiečius. Jie visi buvo labai pavargę nuo karo. Lietuvių svajonė, jog jie greitai bus išvaduoti, man atrodė nereali – o man skaudžiai norėjosi atsirasti tarp savųjų. Ir atsiradau! Vilniaus radijuje „gavau“ itin malonią ir kultūringą (sic!) viršininkę – Sofiją Binkienę, poeto Kazio Binkio žmoną. Į pavaldinius pas ją atėjo Jasius Šiaučiuokas iš „Atžalyno“. Iš karto radome bendrą kalbą. Ir dar vienas dalykas. Redaktorę Sofiją be paliovos tuomet lankė žydai. Tai vis žmonės, kuriuos Binkių šeima išgelbėjo vokiečių okupacijos metais. Mano pirmajai viršininkėi tolimas Izraelis kaip tik tuomet suteikė teisulės vardą. Į ten pakviesta ji istoriniame parke pasodino savo teisulės medį. Visa tai stiprina mano viršininkės autoritetą darbe, jau ir kaip Vaikų bei moksleivių ir jaunimo laidų atsakingos redaktorės. Dirbdamas viename kambaryje su Sofija Binkiene stebėtinai greitai radau su ja bendrą kalbą. Iš jos daug pasimokiau. Gi viena jos nuostata mus jungė: dirbkime, net ir mažiausia gera galimybe pasinaudokime klausytojų labui. O maža „galimybė“ buvo ir radijo ryšiai su VDR – tai yra Rytų Vokietija.

– Savotiškas žvilgsnis į Vakarus?

– Tuometinių Vilniaus radijo vadovų irgi būta sumanių individų (tai neseniai išgirdome ir šiais metais, kai minėjome Lietuvos radijo 90-metį). Dar šiek tiek prieš Berlyno sienos pastatymą, pamažu jau prasidėjus turizmui į taip vadinamas socšalis, radijas prie savų turistinių grupių paskirdavo ir korespondentą su tuomet labai sunkiu magnetofonu „Reporter 2“. Ir man taip atsitiko. Kaip mokantis vokiečių kalbą aš buvau „prisegtas“ prie vienos mūsų mokslininkų medikų grupės (vėliau mano reportažas skambėjo septynis vakarus). Ar būtina pridurti, jog Berlyne kuriant reportažą panorėta šalia vokiečių mokslininkų medikų pridurti dar ir vieną jauną balsą, tik ateinantį į mediciną? Tai buvo Berlyno Humboltų universiteto Medicinos fakulteto studentė Marlena. Vėliau ir geroji Binkienė, ir daugelis kitų žymių lietuvių ją pažino jau kaip čia pasakojančiojo žmoną. Lemtingai prisidėjusia prie, kaip Jūs sakote, mano pasukimo „į nežinią...“

Apsaugojimas nuo Vakarų

– 1961 m. rugpjūčio 13 d. Berlyne pradėta statyti milžiniška užtvara tarp Rytų ir Vakarų, kurią patys vokiečiai pavadino „Antifaschistischer Schutzwall“. „Geraširdžiai“ VDR „angelai sargai“ tvirtino, jog siena statoma tam, kad „apsaugotų“ Rytų Vokietijos piliečius nuo fašistų. Įdomu

– kas ką saugojo? Juk dar 1960 m. įvyko masinė emigracija į Vakarus. Rytuose liko tik 61 procentas darbingųjų (prieš karą tas skaičius buvo 70.5 proc). Išbėgo profesionalai – inžinieriai, technikai, gydytojai, mokytojai, advokatai... Kas liko?

– Pabėgusiųjų iš Rytų Vokietijos į VFR skaičiai tikri ir suprantami. Tik prisiminkime vieną svarbią aplinkybę: vokiečiai bėgo iš Vokietijos į daug turtingesnę ir visai laisvą Vokietiją. Ten jis buvo laukiamas, netgi viliojamas. Tai ne tie sunkumai, kuriuos pakėlė mūsų lietuviai, kurie nuo bolševikų bėgo į nežinią. Na ir nuo savęs pridursiu: visgi ne tie Vokietijos Demokratinės Respublikos (VDR) pabėgėliai pasiekė „lemtingą“ pasikeitimą (ir netgi be kraujo!), o tie 17 milijonų likusiųjų. Tai jie, sulaukę palankios istorinės valandos pakilo į Leipzig, Dresdeno ir Berlyno gatves, skandavo: „Wir sind das Volk...“ („Tai mes tauta“) ir laimėjo! Pasikartosiu – be kraujo! Jūs norite išgirsti dar kokią jaudinančią detalę apie tą baisiąją rugpjūčio 13 dieną? Juk nemaža dalis tautos buvo įkalinta. Vieną detalę ir aš širdyje nešiojuosi. Mano būsimoji žmona medicinos studentė (vėliau jau garsiųjų Charite klinikų gydytoja) taip pat turėjo tą dieną apsispręsti. Kaip tik tos istorinės rugpjūčio 13-tosios išvakarėse ji viešėjo pas giminaičius Vakaruose. Nenorėdama prarasti ryšį su manimi ji grįžo į Rytų pusę!

– Tais nelemtais 1961 m. Vieningos Socialistų partijos pirmasis sekretorius Walter Ulbricht išdidžiai pareiškė pasauliui: „Niemand hat die Absicht, eine Mauer zu errichten“ – niekas nemano statyti sieną. Kieno idėja tai buvo – Nikitos Chruščiovo?

– Taip, tik Chruščiovo. Ir jo laikais niekas pas mus iš esmės nespasikeitė. Sovietų valstybė tapo tik mažiau kruvina. Juk ir į Lietuvą tuomet grįžo nemažai išvežtųjų bei kalinių. O Walter Ulbricht buvo tik marionetė sovietų rankose.

– Ką apie Berlyno sieną kalbėjo LTSR gyventojai? Ką dar prieš apsigyvendamas VDR apie tai mąstė žurnalistas Leonas Stepanauskas?

– Mums, žurnalistams, buvo iš karto aišku, jog bendravimas su VDR bus lengvesnis. Net ir didesnėms, visų pirma specialistų masėms. VDR – pvz., su Lenkija. Lengviau į Rytų Vokietiją važiuavo žemės ūkio specialistai. Atvirai sakant, tai palengvino ir mano santuokos galimybes. Dėl Jūsų klausimo apie pirmąją dieną. Nepamirškite, jog aš mačiau Vokietiją karo nuniokotą. Ir štai dabar mačiau atgijusią – net ir VDR. Asmeniškai gyvenimo pradžia nebuvo lengva. Mano žmona buvo tik studentė. Netoli nuo Berlyno gyvenusį jos motina nedaug galėjo mums padėti. Bet mudu laikėmės. Ir vėl Dievas mums padėjo. Jau po pusmečio buvau pažįstamas su žymiuoju polonistu ir baltistu profesoriumi Viktoru Falken-

1965 m. Rytų Berlyno geležinkelio stotyje sutinkamas iš Vilniaus atvykęs vyrų choras „Varpas“. Svečius sveikina baltistas prof. Viktoras Falkenhanas, sutikimą jam žina Leonas Stepanauskas ir jo žmona Marlena.

Asmeninio albumo nuotr.

hanu. Tai tas žmogus kuris, dar kaip jaunas kalbininkas senajame Karaliaučiaus universitete, buvo paskutiniu metu lietuvių kalbos mokytoju. Tuomet jis dirbo Humboltų universitete. Ir būtent čia, šio pasiaukojėlio dėka, buvo atgaivinta baltistika Vokietijoje. Prof. Falkenhanas man parūpino neetatinio „Lehrbeauftragter“ (vizituojančio paskaitininko) vietą. Praktiškai aš tapau jo asistentu. Po pusmečio, 1964-ųjų gegužės 29 d. (UNESCO paskelbtais Kristijono Donelaičio metais), pačioje pirmoje vokiečių mokslinio baltistų susivienijimo konferencijoje pirminkas Falkenhanas man patikėjo parengti pagrindinį pranešimą apie įžymų lietuvių poetą. Be to, dviese „sužvejojome“ ir poetą, mokslininką Hermaną Buddensiegą, kuris tapo vieninteliu Donelaičio Metų vertėju 20-jame šimtmečiu. Plačiau apie tai galite paskaityti prof. Rainerio Eckerto knygoje *Der Baltisten Kreis zu Berlin* (Berlynas, 2015). Be to, mūsų draugystę dr. Buddensiegas aprašo ir savo *Metų* žangoje Miuncheno leidyklos leidime. Vis tik tai aš ilgėjausi žurnalistikos. Kažkas man teisingai pakuždėjo: „Įsidarbink kelionių biure...“ Su universiteto rekomendacija man buvo patikėtos specializuotos grupės – pvz., žemės ūkio! Sukandęs dantis kentėjau (ten buvau tik neetatinis). Ir nuojauta pasiteisino. Juk „specializuotas“ grupės sekiojo tiek radijas, tiek ir televizija su savo kameromis. Taip buvau „atrasas“. Naujoje vietoje dar kartą buvau „neetatinis“. Bet po metų jau visiškai įsitvirtinau ir tapau etatiniu darbuotoju – ilgam, iš pradžių VDR, o paskui ir susivienijusioje Vokietijoje. Būtina pridurti, jog su profesoriumi Falkenhanu likome draugais. Man įsivažiavus tyrinėti Nobelio premijos laureato Tomo Manno ryšį su Lietuva (su Nida) ir Tomo Manno gyvenimo palydovės Katios Mann bei jos sūnaus prof. Golo Mann pakviestam į Šveicariją, prof. Falkenhanas pasirūpino, kad Humboltų universitetas šią kelionę paremtų finansiškai.

Bus daugiau

JAV prezidentas John F. Kennedy pereina Berlyne patikrinimo punktą „Checkpoint Charlie“. 1963 m. birželio 26 d.

Ulrick Mack nuotr.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Pabėgėlių nebestebins lietuviškos išmokos

Vilnius (Diena.lt) – Vidaus reikalų ministerija ruošiasi visiems pabėgėliams, kuriuos ketinama perkelti į Lietuvą, duoti pasirašyti, kad buvo informuoti apie lietuviškas išmokas ir atlyginimus.

Taip siekiama, kad vėliau pabėgėliai negalėtų skųstis nežinoję, kokio dydžio išmokos jų laukia Lietuvoje.

Nukentėjusiųjų asmenų pensiją gaus ir išvykę

Vilnius (LRS info) – Valstybinių pensijų įstatyme siūloma įtvirtinti teisę į nukentėjusiųjų asmenų valstybinę pensiją asmenims, kurių gyvenamoji vieta nėra Lietuvos Respublikos teritorijoje.

Rengti įstatymo pakeitimą paskatino asmenų, turinčių nukentėjusiųjų asmenų statusą, skundai, kad valstybinę pensiją mokėti nustojama deklaravus išvykimą iš Lietuvos.

„Teikiamo Valstybinių pensijų įstatymo pakeitimo projekto tikslas – įtvirtinti teisę į nukentėjusiųjų asmenų valstybinę pensiją ne tik Lietuvos Respublikos piliečiams, deklaravusiems gyvenamąją vietą Lietuvos Respublikoje, bet ir išvykusiems iš Lietuvos. Įstatymo pakeitimas suvienodintų valstybinių

Lietuvoje pagrindinė pašalpa pabėgėliui yra 200 eurų per mėnesį. Vokietijoje – 700 eurų.

Dvi migrantų šeimos iš Lietuvos jau išvažiavo į turtingesnes valstybes. Lietuva yra išpareigojusi per dvejus metus priimti 1 105 asmenis, kurie bėga nuo karo Sirijoje, Irake. Šiuo metu į Lietuvą yra perkelta apie 100 migrantų sirų ir irakiečių.

pensijų gavėjų statusą turinčių asmenų valstybinių pensijų gavimo sąlygas ir užtikrintų konstitucinį asmenų lygiateisiškumo principą”, – sako projektą teikianti Seimo narė V. V. Margevičienė.

Šiuo metu galiojančiame Valstybinių pensijų įstatyme numatyta, kad nukentėjusiųjų asmenų valstybines pensijas turi teisę gauti „Lietuvos Respublikos piliečiai, kurių duomenys apie gyvenamąją vietą Lietuvos Respublikoje, o neturinčių gyvenamosios vietos – apie savivaldybę, kurioje jie gyvena, yra įrašyti į Lietuvos Respublikos gyventojų registrą ir kurie negauna iš kitos valstybės panašaus pobūdžio pensijos (išskyrus socialinio draudimo pensiją) ar kitokios nuolatinės kompensacinės išmokos”.

2017-iejį – Lietuvių kalbos kultūros metai

Vilnius (Alkas.lt) – Seimas, pareiškdamas moksleivių lietuvių kalbos žinių prastėjimą, vertindamas lietuvių kalbos išskirtinumą ir originalumą ir siekdamas atkreipti dėmesį į lietuvių kalbos, kaip kultūros paveldo, svarbą visuomenei, nusprendė 2017-uosius paskelbti Lietuvių kalbos kultūros metais.

Priimtu nutarimu Vyriausybei pasiūlyta sudaryti Lietuvių kalbos kultūros metų komisiją, kuri parengtų Lietuvių kalbos kultūros metų programą ir pradėtų rengiamuosius darbus jai įgyvendinti, taip pat kitų metų valstybės biudžete numatyti lėšų šiai programai įgyvendinti.

Balsuoti galima ir su nebegaliojančiais asmens dokumentais

Vilnius (ELTA) – Migracijos valdybai prieš rinkimus paraginus gyventojus pasitikrinti asmens dokumentų galiojimo laiką, Vyriausioji rinkimų komisija sako, kad balsuoti bus galima ir su dokumentu, kurio galiojimas yra pasibaigęs.

Pasak Migracijos valdybos, per ankstesnius rinkimus pasitaikydavo atvejų, kai rinkėjai, jau atėję prie balsadėžių, negalėjo balsuoti, nes jų asmens dokumentai nebegaliojo. Tačiau,

VRK teigimu, taip būti neturėtų. Rinkėjas gali balsuoti pateikęs bet kokį, kad ir baigusį galiojimą, oficialų dokumentą, kuriame yra nurodytas jo asmens kodas ir nuotrauka.

Vis dėlto migracijos skyriai praneša dirbsiantys ir rinkimų dieną.

Dokumentą praradusiems žmonėms net ir rinkimų dieną bus išduodami laikinieji asmens tapatybę arba pilietybę patvirtinantys pažymėjimai.

Vilniaus skverams – J. Lukšos-Daumanto ir Ukrainos vardai

Vilnius (BNS) – Vilniuje dviem skverams ketinama suteikti su sovietų okupacija kovojusio partizanų vado Juozo Lukšos-Daumanto bei Ukrainos vardus.

„Vilniuje nėra įprasminotos rezistencijos kovos, o su Vilniumi yra susijęs vienas iš herojiškiausių rezistencijos kovotojų Juozas Lukša-Daumantas. Todėl skveriuoką greta Savanorių prospekto siūloma pavadinti jo vardu”, – sako iniciatyvos autoriai.

Jei pritaras savivaldybės taryba, J. Lukšos-Daumanto vardas bus suteiktas erdvei, esančiai netoli „Forum ci-

Šis skveras bus pavadintas Ukrainos vardu.

15 min.lt nuotr.

nemas Vingis” kino teatro.

Ukrainos vardo skverui šios šalies ambasada pasirinko vietą netoli Vilniaus autobusų stoties.

Panaši iniciatyva įgyvendinama Kijeve, kur turėtų atsirasti Lietuvos skveras, dėl jo meninės idėjos šį mėnesį turėtų apsispręsti Lietuvos diplomatai ir Kijevo merijos atstovai.

Britanija pradės išstojimą iš ES

Londonas („Draugo” info) – Didžiosios Britanijos ministrė pirmininkė Theresa May pareiškė, kad Didžioji Britanija formalų išstojimą iš Europos Sąjungos (ES) procesą pradės 2017-ųjų kovo pabaigoje.

Lig šiol Th. May tėra sakiusi, kad Didžioji Britanija ES Lisabonos sutarties 50-ojo straipsnio, kuriame apibrėžtas iki dvejų metų trukmės pasitraukimo iš ES (Brexit) procedūra, neaktyvuos iki šių metų pabaigos.

Th. May dabar teigė daugiau detalių atskleidžianti savo kalboje vėliau. Kai tik 50-asis straipsnis bus aktyvuotas, likusios ES narės pačios turės spręsti kaip tęsti derybų procesą.

Pasak Th. May, balsavimu birželio 23-osios referendume pasirinkus pasitraukimą iš ES parnešama aiški žinia, kad britų visuomenė nori, jog žmonių judėjimas iš kitų ES šalių į Britaniją būtų kontroliuojamas.

„Jis (naujasis įstatymas) sugrąžins galias ir valdžią mūsų šalyje išrinktoms institucijoms; tai reiškia, kad ES įstatymų viršenybė Britanijoje baigsis”, – pabrėžė ji.

Šiuo teisės aktu bus anuliuoti ES įstatymų viršenybę apibrėžiantys įstatymai, visos ES taisyklės bus puoselėjamos šalies vidaus teisėje ir patvirtinta, kad Britanijos parlamentas gali

jas keisti kaip nori.

Kiti šaltiniai informuoja kiek kitaip – esą Jungtinės Karalystės ministrė pirmininkė Theresa May per kitą karalienės kreipimąsi į parlamentą ketina pristatyti Didžiojo anuliuojimo įstatymo projektą.

Manoma, kad kitais metais bus siekiama iš šalies teismo pašalinti 1972 metų Aktą dėl Europos Bendrijų. Tuomet ES įstatymai ir reglamentai bus pavirsti nacionaliniais įstatymais ir galiausiai arba bus palikti galioti, arba atšaukti. Tą nusprendžia Jungtinės Karalystės parlamentas. Be kita ko, įsigaliojęs išstojimo iš ES įstatymas panaikins ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo nuosprendžius Jungtinėje Karalystėje.

Tiesa, šis procesas tikriausiai užtruks ne vienerius metus. O tai reiškia, kad dauguma ES įstatymų dar ilgą laiką galios net ir po to, kai Britanija oficialiai išstos iš ES.

Anot šaltinių, šalies ministrė pirmininkė 50-ąją Lisabonos sutarties straipsnį aktyvuos iki 2017 metų Bundestago rinkimų Vokietijoje. ir kad ji neplanuoja iki 2020 m. rengti išanktinių rinkimų, nes tai šalyje galėtų sukelti įvairių nestabilumą.

1972 metų aktas nebus atšauktas tol, kol Jungtinė Karalystė nepaliks ES pagal 50-ąją straipsnį.

Patikslintas į Vokietiją atvykusių pabėgėlių skaičius

Berlynas (Diena.lt) – Anksčiau vokiečiai skaičiavo, kad pernai į jų šalį prieglobsčio atvyko apie 1,1 mln. pabėgėlių. Bet dabar Vokietijos vyriausybė šį skaičių patikslino – pabėgėlių iš tikrųjų būta mažiau.

Vokietijos vidaus reikalų ministras Thomas de Maiziere pranešė, kad 2015 metais į šalį atvyko 890 000 prieglobsčio prašytojų.

Ministras jau anksčiau yra sakęs, kad pirminiai skaičiai tikriausiai yra

pernelyg aukšti, nes kai kurie asmenys galėjo būti užregistruoti keletą kartų arba į apskaitą galėjo būti įtraukti ir tie, kurie nepasilikę Vokietijoje ir patraukė atgal į gimtąsias šalis arba į kitas Europos Sąjungos nares.

Vidaus reikalų ministras pažymėjo, kad šiemet pastebimas aiškus pabėgėlių skaičiaus sumažėjimas. Iki šių metų rugsėjo 21 d. į Vokietiją buvo atvykę 210 000 migrantų.

Pradedamos teikti Nobelio premijos

Pradedami skelbti Nobelio premijų laureatai.

Nobelprize.org nuotr.

Stokholmas (ELTA) – Šią savaitę – spalio 3-iają, 4-ąją, 5-ąją ir 7-ąją – paaiškės Nobelio medicinos, fizikos, chemijos ir taikos premijų laureatai. Kam atiteks Švedijos valstybinio banko įsteigta Nobelio ekonomikos premija, bus paskelbta spalio 10-ąją.

Šių metų Nobelio literatūros pre-

mijos laureatas bus paskelbtas spalio 13-ąją. Tai pranešė Švedijos akademijos, kurios Nobelio komitetas sprendžia, kas pelnys garbingą apdovanojimą, narys Per Wastberg.

Pernai Nobelio literatūros premijos laureate tapo baltarusių rašytoja Svetlana Aleksijevič.

Danijos nacionalistai moko gintis nuo migrantų

Kopenhaga (Faktai.lt) – Artėjant Danijos parlamento rinkimams šalies nacionalistai eksploatuoja pabėgėlių įvykdytų moterų užpuolimų temą, kad atkreiptų į save dėmesį ir pelnytų politinių taškų.

Ultradešiniosios Danskernes Partii atstovai Haderslevo mieste surengė

akcija, kurios metu dalijo gyventojams balionėlius su „antiimigrantišku purškalu”, skirtu savigynai nuo atvykėlių.

Purškalas vadinasi „Asylspray”. Iš tikrųjų tai yra paprasčiausias lakas plaukams, tik su nauja etikete. Mat Danijoje draudžiama naudoti pipirinius aerozolius.

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIKOJYTĖ

SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ

7600 W. College Drive

Palos Heights, IL 60463

Tel. 708-361-5550

Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų
skausmų gydymas

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.

VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS

Kalbame lietuviškai

6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6

Chicago, IL 60638

Tel. 773-229-9965

Valandos susitarus

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS**DR. PAUL KNEPPER**

Akių ligos – chirurgija

150 E. Huron, Suite 1000

Chicago, IL 60611

Valandos susitarus

Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.

AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA

219 N. Hammes Avenue

Joliet, IL 60435

Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS

DANTŲ GYDYTOJA

9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL

Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.

DANTŲ GYDYTOJAS

Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą

Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai

4647 W 103 St, Oak Lawn, IL

Tel. 708-422-8260

Remkime Draugo fondą

Nuo 1992 metų Draugo fondas padeda išlaikyti mūsų lietuvišką, katalikišką „Draugo“ laikraštį. Prisiminkite Draugo fondą savo testamente. Keletas stambesnių palikimų užtikrins „Draugo“ laikraščio gyvavimą daugelį metų!

Draugo fondas

4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629 • tel: 773-585-9500

www.draugofondas.org

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SĄJUNGĄ

Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkaustymą

Asmeninės siuntos
708-907-3000

Siuntinių paėmimas iš namų
630-774-2136

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rūta
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Florist Queen
1620 Pebblewood Lane Naperville, IL 60563
Tel: 630-450-2014

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. B3 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granites
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-886-1838

Atlantic Express Chicago
2715 W. 71 St. Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-2655

Harvest Fresh
(Vit. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Hgts, IL 60004
Tel: 224-625-0331

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kunigaikščių Užeiga
6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501
Tel: 708-594-5622

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyra
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

A † A
**VINCENTA PLIOPLIENĖ
KRIKŠČIUKAITĖ**

Mirė 2016 m. spalio 1 d., Chicago, IL.

Gimė 1922 m. balandžio 17 d. Plungėje, Lietuvoje.

Nuliūdę liko: duktė Rasa Plioplytė su artimu draugu Tim; sūnus Audrius su žmona Sigita; sūnus Algis su žmona Laima, sūnus Vitas su žmona Phyllis; anūakai Hiliary, Audrius, Milda, Aušrinė ir Kiera; kiti giminės, draugai ir pažįstami.

A. a. Vincenta buvo žmona a. a. Vaclovo ir mama a. a. Ramutės. Priklausė Švč. M. Marijos Gimimo bažnyčios chorui.

Velionė bus pašarvota šeštadienį, spalio 8 d., 11 val. ryto Švč. M. Marijos Gimimo bažnyčioje, Marquette Park, kurioje 12 val. popiet bus aukojamos šv. Mišios. Po šv. Mišių a. a. Vincenta bus palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.

Vietoje gėlių prašome aukoti Švč. M. Marijos Gimimo bažnyčiai.

Kviečiame visus draugus, artimuosius ir pažįstamus dalyvauti laidotuvėse.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

A † A
EDMUNDAS EIDUKAS

Mirė 2016 m. rugsėjo 27 d., sulaukęs 91 metų.

Gimė Tauragėje.

Gyveno Čikagoje, Brighton Parke.

Giliame nuliūdime liko: žmona Danutė Jankauskaitė, vaikai Jūratė (Terrence), Dalia (Reid), Alvydas (Jill), Vida (Ross), Saulius (Julia); anūakai Lauren (Matthew), Lynn (Todd), Nicholas, Nicole, Thomas, Erik (Catherine), Kristopher, Jaclyn, Eglė, Linas (Lilly), Leonardo, Sofia; proanūakai Asher, Navy, Archer, Graham, Declan; brolis Liudas (Georgiana) ir jų sūnus Adam bei kiti giminės.

A. a. Edmundas buvo tėvas a. a. Gailės Kunstmanienės.

Atsisveikinimas įvyks trečiadienį, spalio 5 d., 9:30 val. r. Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčioje, 2745 W. 44th St., Chicago, kurioje 11 val. r. bus aukojamos šv. Mišios. Po šv. Mišių velionis bus palaidotas Šv. Kazimiero kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti atsisveikinime ir laidotuvėse.

Nuliūdusi šeima

Laidot direkt. Aldo Marin, tel. 773-436-2746 arba
www.marinfuneralhome.com

Ilgamečiui žurnalo *Lituanus* redaktoriui

A † A
ANTANUI KLIMUI

mirus, reiškiamo gilią užuojautą šeimai ir artimiesiems.

Lituanus taryba

www.draugas.org/mirties.html

www.draugas.org/kalendorius

Pasidalinkite nuomone

facebook
www.facebook.com/draugolaikrastis

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Spalio 7 d., penktadienį, 6 val. v. Balzeko** lietuvių kultūros muziejus, New Yorko viešoji biblioteka bei LR generalinis konsulas New Yorke maloniai kviečia į parodos atidarymą „No home to go to: the story of Baltic displaced persons, 1944–1952“. Paroda vyks Healy Hall, Science, Industry and Business Library (188 Madison Avenue at 34th Street, New York, NY 10016). Paroda veiks iki gruodžio 31 d. Registruotis paskambinus tel. 773-582-6500 arba el. paštu info@balzekasmuseum.org.

■ **Spalio 8 d., šeštadienį, 2 val. p. p.** Amerikos katalikų universiteto McGivney Hall auditorijoje (Washington, DC) vyks paskaita tema: „Pasikalbėjimas apie Šiluvos koplčios istoriją ir meną“ (prelegentė dr. Jūratė Maciūnas-Landwehr). Paskaitoje laukiami visi. Įėjimas nemokamas.

■ **Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo** bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) spalio 9 d. 10 val. r. švęsime 28-tąjį eilinį metų sekmadienį. Eucharistijos šventimą atnašaus kunigas Gediminas Keršys. Kviečiame dalyvauti.

■ **Spalio 9 d., sekmadienį, 1 val. p. p.** Pasaulio lietuvių centro, Lietuvių dailės muziejuje, Lemonte, Lietuvos kariuomenės vadas, generolas majoras Jonas Kronkaitis skaitys paskaitą „Lietuvos apsaugos perspektyva grėsmingame pasaulyje“. Lituanistikos tyrimo ir studijų centras kviečia visus dalyvauti.

■ **Lietuvos generalinis konsulas Čikagoje** kviečia visus, spalio 9 d. Čikagos maratone ketinančius bėgti ir jam užsiregistravusius bėgikus prisijungti prie akcijos „Lietuviai Čikagos maratone“ ir burtis į vieningą komandą. Registracija el. paštu: agne.vertelkaite@urm.lt arba paskambinus tel. 312-397-0383. Žinutėje nurodykite savo vardą ir pavardę, telefono numerį, el. pašto adresą ir reikalingų marškinėlių dydį. Taip pat kviečiame visus sirgalius dalyvauti maratone ir palaikyti saviškius sirgalių zonoje ties 17 maratono mylia, prie Illinojaus universiteto Čikagoje vakarinėje Halsted gatvės pusėje, šiek tiek į pietus nuo Polk gatvės. Lauksime visų pasipuošusių lietuviškais marškinėliais, kepuraitėmis ir nešinių trispalvėmis.

■ **Spalio 9 d., sekmadienį, 2 val. p. p. San-**

ta Maria del Popolo koplčioje (116 N. Lake St., Mundelein, IL 60060) kiekvieno mėnesio antrą sekmadienį yra atnašaujamos lietuviškos šv. Mišios. Maloniai kviečiame visus dalyvauti.

■ **Spalio 13 d., ketvirtadienį, 6 val. v. Walter Reade Theater** (Bruno Walter Auditorium at Lincoln Center for the Performing Arts, 165 W 65th Street, New York, NY 10023) vyks Douglas Gordon filmo apie Joną Meką „I had nowhere to go“ premjera. Filmas taip pat bus rodomas spalio 14 d., penktadienį, 9:15 val. v. Daugiau informacijos paskambinus tel. 212-875-5600.

■ **Spalio 16 d., sekmadienį, 2 val. p. p. SLA** patalpose (307 West 30th St., New York, NY 10001) Tautos fondas maloniai kviečia atvykti į kokteilių maišymo „Mixology“ vakarą. Profesionalus kokteilių meistras Antanas Samkus mokins, kaip gaminti šiuolaikiškus kokteilius. Bus vaisės, malonus bendravimas. Visos surinktos aukos bus skirtos remti ir stiprinti Lietuvos mokyklas bei suteikti stipendijas studentams. Daugiau informacijos paskambinus tel.: 212-868-5860 (Tautos fondas).

■ **Spalio 16 d., sekmadienį, po 10 val. r. šv. Mišių, JAV LB Brighton Parko** apylinkė Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo parapijos salėje ruošia lietuviškus pietus ir susitikimą su „Misija-Sibiras“ vadovais – Ignu Rusilu ir Karoliu Žemaičiu. Svečiai iš Lietuvos papasakos apie Sibiro tremtinių kapų tvarkymą bei organizuojamas keliones į lietuvių tremties vietas. Kviečiame visus dalyvauti. Mašinas prašome statyti kiemelyje rytinėje bažnyčios pusėje, šoninėse gatvėse arba Five Holy Martyrs parapijos aikštėje prie Francisco ir 44-tos gatvės (kad neužstatytų jūsų mašinų vėlesnių Mišių dalyviai).

■ **Spalio 23 d., sekmadienį, 12:30 val. p. p.** Pasaulio lietuvių centro salėje (14911 127th St., Lemont, IL 60439) vyks kasmetiniai organizacijos „Vaiko vartai į mokslą“ rengiami lėšų telkimo „Derliaus pietūs“. Bilietai bus platinami Pal. Jurgio Matulaičio misijos prieangyje prieš ir po šv. Mišių spalio 9 ir 16 dienomis. Stalus galima užsisakyti paskambinus Ritai Venclovienei tel. 630-243-1228 ar Ritonei Rudaitienei tel. 630-257-6451.

www.draugas.org

Padainuok draugystės dainą! DRAUGAS tai įamžins širdy!

Džiazo vokalistė, kanklininkė
kompozitorė-režisierė

Simona Minns

www.simonaminns.com

trambonistas

Dorsey Minns

2016 m. spalio 30 d., sekmadienį
Willowbrook Ballroom – 8900 Archer Ave., Willow Springs, IL

DRAUGO laikraščio iškilmingi PIETŪS ir KONCERTAS

12 val. p. p. – KOKTEILIAI
1 val. p. p. – PIETŪS • KONCERTAS

Pokylis kaina – 65 dol.
Bilietus galima įsigyti

DRAUGO administracijoje
tel. 773-585-9500
4545 W. 63rd St.,
Chicago, IL 60629

administracija@draugas.org

DRAUGAS – lietuvių kalba leidžiamas laikraštis nuo 1909 m.
DRAUGAS NEWS – mėnesinis laikraštis anglų kalba
LITHUANIAN HERITAGE – kas antrą mėnesį anglų kalba leidžiamas žurnalas

www.draugas.org – www.draugas.org/news

Neseniai Vilniuje, „Litexpo“ rūmuose įvykusi konferencija „Life Sciences Baltics 2016“ sutraukė 1 600 dalyvių iš viso pasaulio. Renginio sėkmę džiaugėsi (iš k.): Lietuvos URM eksporto skyriaus darbuotojas Danas Vaitkevičius, Lietuvos ūkio viceministrė Rasa Noreikienė, Lietuvos ambasados Kinijoje ekonomikos atašė Arūnas Karlonas, LR garbės generalinė konsulė Ingrida Bublienė ir diplomatas Kęstutis Kudzmanas.

Steve Kidder nuotr.

Praėjusią savaitę, rugsėjo 27 d., nesulaukusi vienos dienos iki savo 97-ojo gimtadienio, Hamiltone, Kanadoje, mirė Lietuvos ir išeivijos tautinių šokių „milžinė“ Genovaitė Breichmanienė. Jos liūdi sūnus Gediminas, dukra Giedrė su šeimomis, kiti artimieji ir visos tautinių šokių pasaulis.

Atsisveikinimas su velione – antradienį, spalio 4 d., laidotuvės – trečiadienį, spalio 5 d.

Ši nuotrauka iš Danguolės R. Varnienės archyvo primena nuostabius laikus, kai G. Breichmanienė su „Gyvataru“ atvyko į Los Angeles, į „Spindulio“ 35 metų jubiliejaus šventę, vykusią garsiajame Hollywoodo „Palladium“ teatre (1984 m.). Iš k.: D. Razutyte-Varnienė, tuometinė „Spindulio“ vadovė Ona Razutienė ir „Gyvataro“ vadovė G. Breichmanienė su abiejų grupių šokėjais.

